

Уз сваки је пук по једно митраљеско одељење и једна брдска батерија.

Пушке су аустријске манлихерове. Топови италијански брдски од заплених у Валони. Митраљеви нови, система „Максим“.

Митраљеска им одељења изгледају врло добра.

Постоји наставни план. Али сваки командир изводи обуку по својој увиђавности закључно с четном школом. Ратне службе не постоје.

Пешадијски екзерцир. Полажу на форме и утисак код публике. Није редак случај да командир заустави чету у граду да би ту узела „о десно раме“ или о „лево раме“. Јер пушку носе двојако: о десном рамену као код нас или преко левог рамена као у Француза. Публици, која се купи, допада се чврстина и сложено извођење радњи.

Војнички материјал првога реда. Дисциплина код војника добра. Подофицири окретни. Одело у војника добро, обућа слаба.

Од авијатике имају три стара аероплана скоро неупотребљива. Један од њих летео на паради о празнику независности 28 новембра.

Храна војничка добра.

Болнице су прилично уређене. Немају лекова. Малиарија узима огромне размере; од августа па до конца јануара до 30% војника оболева од ње. Па ипак морталитет није тако велики. Плате се не примају уредно — кад би се рекло по три или пет месеца, не би било тачно. Јер су официри принуђени да моле народне посланике и друге утицајне личности за посредовање у том смислу. И онда министарство финансија једнога исплати, док други остане неисплаћен. Или они, који су ближе каси, рецимо у Тирани, добијају, а они у Корчи не.

Одзив на служење у кадру није подједнак из свију крајева. Док је из осталих делова добар из Северне Албаније није најповољнији.

Оно што је највише за замерање, јесте учешће официра у политици. Грчки пример није нигде дао добрих резултата У земљи нестишаних страсти он може